

DOMEK NR 1 ŚW. JOANNA D'ARC

wspomnienie liturgiczne – 30 MAJA

Joanna urodziła się 6 stycznia 1411 lub 1412 r. w Domremy (Lotaryngia), w rodzinie ubogich wieśniaków. Rodziców nie było stać na kształcenie dziecka. Dlatego Joanna była analfaberką. Tym większy podziw budzi rola, jaką odegrała w historii Francji. Bulla beatyfikacyjna nazywa ją i jej życie "jednym cudem". Od 13. roku życia towarzyszyły jej "głosy" i wizje, w których słyszała nadprzyrodzone głosy, wezwania, nakazy; jawili się jej św. Michał Archanioł, św. Katarzyna męczennica i św. Małgorzata męczennica; od nich Joanna dowiedziała się o tragicznej sytuacji swojej ojczyzny i o swojej misji. Pod wpływem tych duchowych doświadczeń w 1428 r. siedemnastoletnia Joanna podjęła dzieło wyzwolenia Francji zajętej przez wojska angielskie. Ogarnięta wiarą, że jest wolą Bożą, by to ona właśnie stanęła na czele narodu i by w jego imieniu poprowadziła wyzwolenczą wojnę aż do zwycięstwa, przekonała o swojej misji najpierw wuja, Duranta Laxarta. Z nim udała się do komendanta pobliskiego garnizonu w Vaucouleurs. Mieszkańcy tego miasta zebrali pieniądze i zakupili dla niej męską zbroję, oręż i konia. Pod naciskiem opinii mieszkańców dowódca oddał do dyspozycji dziewczęcia swój oddział. Sam też odprowadził Joannę do króla Karola VII, który wówczas przebywał w Chinou. Dziewczę spotkało się na dworze królewskim z jawnym niedowierzaniem.

Po poddaniu Joanny i jej widzeń badaniom duchownych z Poitiers, dziewczynie podarowano zbroję, sztandar z wezwaniem "Jezus i Maryja" i pozwolono jej wyruszyć z kilkutyśiecznym oddziałem naprzeciw nieprzyjaciela. W maju 1429 r. w trakcie bitwy o Orléans Joanna (odtąd nazywana także Dziewicą Orleańską) zagrzewała swoich rodaków do walki i przełamała losy prowadzonej wojny. Po tej bitwie w ciągu tygodnia Anglicy opuścili całą dolinę Loary. Joanna ponownie udała się do króla i zmusiła go, aby wyruszył do Reims i dopełnił obowiązku koronacji. Nastąpiło to 17 lipca 1429 r. Joanna stanęła u szczytu sławy. Zwracano się do niej z prośbami i pismami, król chciał ją podnieść do stanu szlacheckiego i bogato obdarować. Joanna pozostała jednak prostą dziewczyną. Wyrzekając się bogactwa i honorów, prosiła tylko o jedną nagrodę: aby mieszkańcy jej wioski zostali zwolnieni od podatku. Wiosną 1430 r. Joanna wzięła udział w potyczce pod Compiègne. Tam dostała się do niewoli Burgundów. Ci odsprzedali ją za 10000 franków w złocie (co było wówczas ogromną ceną) Anglikom, którzy powołali trybunał kościelny i wytoczyli jej proces w Rouen. Nie umiając sobie wytłumaczyć jej misji, oskarżono ją o zмовę z diabłem. Jej wizje, głosy, objawienia uznano za opętanie szatańskie. Użycie zaś przez nią wojskowego stroju męskiego uznano za urągające przyzwoitości chrześcijańskiej. Skazano ją na śmierć pod zarzutem czarów i herezji. Jej głosy i objawienia uznano za fałszywe. Joanna odwołała się od wyroku inkwizycji do papieża - bezskutecznie. Oddana w ręce władzy świeckiej, została skazana i spalona na stosie 30 maja 1431 r. Wyrok wkrótce zakwestionowano. Pod naciskiem opinii publicznej Karol VII ustanowił w 1452 r. komisję, która przeprowadziła proces rehabilitacyjny. Także papież Kalikst III wydał polecenie zbadania przeprowadzonego procesu. 7 lipca 1456 r. Rzym wydał wyrok uniewinniający Joannę oraz określił przeprowadzony proces w Rouen jako sprzeczny z prawem.

Dnia 16 maja 1920 roku papież Benedykt XV wyniósł Joannę do chwały świętych. Św. Joanna jest patronką Francji, Orleanu, a także telegrafu i transmisji radiowych.